

Verslag van de bijeenkomst op 6 oktober 1999 met een vertegenwoordiging van de commissie Dolman, bestaande uit de heren D.Dolman en F.Ensel met de secretaris Frans Bijl.

Verder aanwezig achter de tafel: de ambassadeur Como van Hellenberg Hubar en de heer van Gennip.

Na de opening door de ambassadeur legt de heer Dolman uit wat de bedoeling van deze bijeenkomst is, nl. een uitleg over de gang van zaken m.b.t. "Dolman II" en het zich laten voorlichten over de situatie in Israël.

Vóór het einde van de inleveringstermijn van 1 dec. a.s. dienen de projecten te worden ingeleverd.

Diegenen die nu iets te vragen of op te merken hebben worden daartoe uitgenodigd.

Chaja Brasz: Kunnen stichtingen zich nog opgeven en kunnen alleen stichtingen een aanvraag doen?

Antw: Volgens de afspraken binnen het internationale fonds waaraan 20 landen deelnemen kunnen projecten alleen door rechtspersonen worden ingediend.

Archief Philip Staal

Dhr. Serphos (Ned. consul in Haifa) stelt voor om de IOH die al gedurende 57 jaar de belangen van de Nederlanders in Israël behartigt nu ook deze zaak in handen te geven in die zin dat de andere organisaties ondergeschikt aan de IOH zullen opereren.

Joseef Dotan: In welke taal dient het project geschreven te worden? Wat is de hoogte van bedrag dat Israël zal ontvangen?

Antw: Project bij voorkeur in het Nederlands, Engels mag ook en zelfs Iwrit is niet onmogelijk.

N.a.v. de hoogte van het bedrag: Het totale beschikbare bedrag is rondom 20 miljoen waarvan de helft naar Oost-Europa zal gaan en de andere helft voor Israël bestemd zal zijn.

Elly Maoz: Sluit zich aan bij de opmerking van Serphos en stelt verder dat zich in Israël veel Nederlanders niet vanuit zionistisch idealisme hebben gevestigd maar omdat zij -als vervolgingsslachtoffers- geen vertrouwen meer hadden in de Nederlandse overheid. Zij pleit ervoor om de gelden te bestemmen voor bejaardenwerk en/of psychosociale hulpverlening omdat die in Israël veel lager liggen dan het Nederlandse peil. Bovendien is zij van mening dat niet de Nederlandse regering doch de doelgroep zelf zou moeten beslissen over de toepassing van de gelden, ook i.v.m. het feit dat de meesten hun vertrouwen in die overheid juist kwijt zijn geraakt.

Antw: Aangezien het gaat om geld dat van de Ned. overheid afkomstig is zal zij een vinger in de pap willen hebben. Als de ingediende projecten geaccepteerd worden dan is de bestemming toch immers door de doelgroep vastgesteld. Doch als er in Israël geen overeenstemming kan komen over de bestemming van de gelden dan zal de Ned. regering er niet omheen kunnen om dat zelf vast te stellen.

Dhr. Ensel sluit zich bij het antwoord van dhr. Dolman aan en merkt nogmaals op dat het deze maal om geld van de Ned. bank gaat en niet om geïmmeerd joods geld. Formeel heeft de Ned. regering daarom het laatste woord.

Rob Coopman: Is op persoonlijke titel aanwezig en vraagt of zijn project van een stichting met een lange Engelse naam:human rights.... is ontvangen.

Antw: Waarschijnlijk wel doch nog niet gezien.

Awraham Roet: Stelt dat de eerste 20 miljoen in Nederland goed zijn verdeeld. Het zou toch gewenst zijn dat er nu ook een Israëlische vertegenwoordiger aan de commissie gaat deelnemen. IOH, Elah en Ajalah hebben zich verenigd in Honi. In Nederland is het geld ook merendeels aan doeleinden m.b.t. de vervolgdgen van WO II toegekend. In Israël is de financiële situatie van de vervolgingsslachtoffers slechter dan in Nederland en men is het er hier dan ook over eens dat het geld zoveel mogelijk voor projecten t.b.v. de vervolgingsslachtoffers moet worden aangewend.

Antw. van dhr. Dolman: Een vertegenwoordiger uit Israël in de commissie zou erg ingewikkeld worden i.v.m. de frequente vergaderingen. De commissie werkt goed, ze heeft al voor Dolman I gefunctioneerd. De heer Mannheim heeft het vertrouwen van de Israëlische organisaties.

Antw van dhr. Ensel: Het bijna eens zijn klinkt ons als muziek in de oren !

Miriam DUBY: Houdt een pleidooi waarbij ze aangeeft dat er in 55 jaar nooit een cent naar de Isr. oorlogsslachtoffers is gegaan behalve een gift aan Beth Juliana. Er zou veel meer nodig zijn, aanvankelijk

kwam men hier al tot een project van 250 miljoen. En bovendien zijn er nog privceprojecten. Ze is van mening dat het niet fair is om afgescheept te worden met zo' n laag bedrag, het had 100 miljoen moeten zijn .Ze vraagt hoe de verdeling zal zijn. Signaleert hier problemen.

Antw. van ambassadeur: Ned. heeft wel wat gedaan.

Antw. dhr. Dolman: Heeft slechts een adviesfunctie, is geen regeringsvertegenwoordiger. De Israelische organisaties hebben een dubbele taak: 1ste Projecten indienen, 2de In toelichting op deze projecten aangeven dat de gelden niet voldoende zijn. Dit kan door het adviescollege worden overgenomen.

Joseef Dotan: Als voorzitter van Honi heeft hij een coördinerende taak. Naast IOH, Elah en Ajalah willen ook organisaties meedoen die andere dan psychosoc. doelen hebben. In Nederland zijn dergelijke projecten ook gehonoreerd. Dan is er nog meer geld nodig. Graag zou hij richtlijnen willen hebben i.v.m.verdeling tussen soc. organisaties en organisaties op gebied van herdenking.

Philip Staal: Het economisch niveau in Israel is veel lager dan dat van Nederland. Als Nederland 20 miljoen heeft gekregen dan zou Israel dat toch zeker moeten krijgen, in aanmerking nemende dat een derde van de na-oorlogse Nederlandse joden naar Israel zijn vertrokken. Er zou geen geld naar andere buitenlandse joden moeten gaan.

Antw: De vragen van Dotan en Staal geven aan dat de noden hoger zijn, daardoor heeft Israel een voorsprong. Het hangt af van de projecten en de kwaliteit van de toelichting waarbij aangetoond zou moeten worden dat er meer nodig is.

Dhr.Ensel vult aan:In Nederland bij de verdeling van de 22 miljoen moesten ook prioriteiten worden gesteld. Ook in Israel moet men dat doen. Indien dat niet vanuit Israel gebeurt en de projecten komen individueel binnen dan is het aan het adviescollege om de verdeling aan te geven. Het is van belang dat Israel zelf die priorisering aangeeft.

Barend Elburg:In rapport Dolman I heeft hij gelezen dat sommige projecten zijn afgewezen omdat ze "onvoldoende onderbouwd" waren. Wat zijn de richtlijnen?

Antw: Afwijzing omdat 1ste een duidelijke beschrijving en begroting ontbrak, 2de er ontbrak de toelichting waarom speciaal hier een aanvraag was gedaan en niet uit een ander overheids- of charitatiefonds. Voorb: voorlichting over WO II op scholen, daarvoor bestaat een fonds. Ander voorbeeld: er werd een aanvulling gevraagd op een bedrag dat reeds aanwezig was.

Als men in Israel geld voor ouderenwerk nodig heeft dat moet worden aangegeven waarom dat nodig is.

Gidi Peiper: Geeft aan dat er een tijdsprobleem is, de datum van 1 dec.is moeilijk haalbaar, hij verzoekt een uitstel van 2-3 maanden.

Antw:Als men het plan per 1 dec. indient en laat weten dat er later een uitgewerkte toelichting komt zal dit voldoende zijn. (Moeten we m.i. goed afchecken)

Miriam Schiff:Attendeert op het feit dat veel oorlogsslachtoffers uit andere landen in een eerdere levensperiode al een uitkering hebben gekregen en daarmee initiatieven konden ontplooiën. Er moet in aanmerking worden genomen dat de Nederlanders -die nu oud zijn- in hun leven met heel veel problemen te kampen hebben gehad.

Awraham Roet:Bedankt eerst. De overeenstemming tussen de Ned-Isr gemeenschappen bij dit project moet basis zijn voor verdeling van andere gelden. De claims conference is een fonds waar ook aanvragen ingediend kunnen worden. Jad washeem ontving daarvan geld, dit moet het college bij haar advies in aanmerking nemen.

Miriam Duby:Nodigt de heren uit om na indiening de projecten in Israel te laten toelichten.

Chaja Brasz: Noemt nogmaals het probleem van het moeten kappen in het voorstel waarvoor eigenlijk veel meer geld nodig zou zijn.

Antw: Het kan als een signaalfunctie worden meegenomen.

Jerusalem, 10 oktober 1999, Marthi Hershler-de Wilde